

«Hvor er hjemme for deg?»

Andakt fra TED, i forbindelse med flyktningsabbaten 2026

Dette er et av de vanskeligste spørsmålene du kan stille meg. Jeg vokste opp med å flytte mellom land og byer. Jeg kan ikke peke på ett sted og kalle det for «hjemme».

I stedet har «hjemme» blitt mer en følelse enn et fast sted.

Hjemme er der jeg kjenner meg trygg, avslappet og velkommen som den jeg er, med hele meg. Derfor traff det meg da jeg leste det Moses sier i Salme 90, 1:

«Herre, fra slekt til slekt har du vært vår bolig.»

Moses må ha kjent på det å lete etter et hjem.

Han ble født som israelitt, men vokste opp som egyptisk prins, revet mellom to verdener. Han tilbrakte 40 år i Midjan som gjeter, og deretter 40 år i ørkenen, der han ledet israelittene ut av slaveriet og mot det lovede land.

Moses, denne vandreren, kaller *Gud* sitt hjem, sitt sted å bo.

Hvis hjem er et sted for velkomst, hvile og trygghet, da er Gud selve bildet på et hjem.

Hos Gud er vi trygge.

Bibelen sier at han ikke «knekker det knekte siv eller slokker den svake veien» (Jes 42,3).

Han er alltid nær og ser oss. Han legger merke til tårene våre og inviterer oss til å legge byrdene våre hos ham, fordi han bryr seg om oss. Også når vi er sårbare, er vi trygge hos Gud.

Og når vi er trygge hos ham, kan vi også være oss selv.

Vi trenger ikke skjule følelsene våre eller late som vi er noen andre. Salme 139 minner oss om at Gud kjenner oss fullt og helt – hva vi tenker når vi hviler, når vi går våre veier, og til og med hva vi skal si.

Likevel bruker han ikke denne kunnskapen mot oss, og han vender seg ikke bort fra oss.

Tvert imot. Han går foran oss og følger etter oss, og han legger sin hånd på oss. Han er en trofast nærhet, uansett hvor vi er.

Hos Gud er vi alltid velkomne.

David sier i Salme 27,8: «Mitt hjerte sier om deg: 'Søk mitt ansikt!' Herre, jeg søker deg.»

«Herre, fra slekt til slekt har du vært vår bolig.»

Slik Moses og israelittene søkte tilflukt i det lovede land og erfarte at Gud var deres egentlige hjem, gir Gud også oss et hjem i dag. Dette gjelder alle mennesker, også de som er på flukt i vår tid.

Det er godt å vite at uansett hvor vi kommer fra, eller hvor vi befinner oss i verden – så er vi hjemme hos Gud.

Og kanskje betyr det også noe mer:

Når vi selv har funnet trygghet hos Gud, kan vi være med og gi noe av det samme videre – til mennesker som mangler et hjem, til de som er på vandring og til dem som trenger et sted å høre til.